

अनूर्ध्वम् (3. अ + ऊर्ध्वम्) adj. *euterlos*: अनूर्ध्वा यदि जीर्जन्द्वा च नु ववत् RV. 10, 115, 1.

अनून (3. अ + ऊन) 1) adj. f. आ. a) *woran nichts fehlt, vollständig, voll, ganz* H. 1433, Sch. GĀTĀDH. im ÇKDr. अनूनेन वृक्ता वृत्तयेनोप स्त-भायडुपमिन्न रोधः RV. 3, 5, 1. अग्र्यः 1, 5. दक्षिणा 7, 27, 4. 8, 16, 4. सोमस्यो-शो युधां पते अनूना नाम वा असि । अनूनं दर्श मा कृधि प्रजाया च धनेन च ॥ AV. 7, 82, 3. गात्रम् AIR. Br. 2, 6. Vor einem adj. im Sinne eines adv. *sehr, bedeutend*: अनूनुगुर्नितम्बः SĀH. D. 42, 6. — b) *vollkräftig*, von Agni RV. 1, 146, 1. 2, 10, 6. 4, 2, 19. VĀLAKH. 6, 5. — c) *nicht schlechter, nicht gertnger*, mit dem abl.: इमामनूनां सुरभेरेवेहि RĀGH. 2, 54. — 2) f. ०ना N. pr. einer Apsaras HARIV. 12470.

अनूनक (von अनून) adj. *ganz, vollständig* AK. 3, 2, 15.

अनूनवर्चस् (अनून + वर्चस्) adj. *vollglänzend*, von Agni RV. 10, 140, 2.

अनूप (von 1. अनु + अप् Wasser) P. 6, 3, 98. Vor. 6, 71. das न geht in keinem comp. in णा über, गाया लुभादि. 1) adj. *am Wasser gelegen, wasserreich* (Gegend) AK. 2, 1, 10. TRIK. 3, 3, 273. H. 953. an. 3, 438. MED. p. 13. subst. *eine wasserreiche Gegend, Sumpfland*: स्पन्दनाश्वैः समे पु-ध्येदूपे नौद्विपेस्तथा M. 7, 192. = Hir. III, 81. n. JĀGĀ. 3, 42. — 2)

m. *Teich*: अनूपे गोमान्गोभिर्नाः (von der Kufe) RV. 9, 107, 9. त्रयस्तप-त्ति पृथिवीर्मनूपाः 10, 27, 33. — 3) *Gestade, Ufer* Nir. 2, 22. und Durga zu d. St. सागरात्पर्वतानूपात् R. 4, 45, 6. सागरानूपदेशे — चितो कृत्वा 5, 15, 55. शैलसागरानूपम् — सागरम् 3, 39, 11. नदीम् — गोयुतानूपामतरत् 2, 49, 10. Inschrift in Z. f. d. K. d. M. IV, 171, 6. — 4) m. *Büffel* TRIK. 3, 3, 273. H. an. 3, 438. MED. p. 13. — 5) N. pr. = अनूपसिंह, s. अनूपविलास.

अनूपज (अनूप + ज) n. *Ingwer* RĀGĀN. im ÇKDr. Vgl. अर्द्रक.

अनूपविलास (अनूप 5. + विलास) m. Titel eines auf Befehl des Anu-  
pasiṃha verfassten Werkes Verz. d. B. H. No. 1031.

अनूपसदम् (von 1. अनु + उपसद्) adv. = उपसथ्युपसदि KĀTJ. ÇA. 23, 2, 16.

अनूपसिंह (अनूप + सिंह) m. N. pr. eines Königs Verz. d. B. H. No. 1031.

अनूप्य (von अनूप) adj. *in Teichen oder Sümpfen befindlich*, vom Was-  
ser AV. 1, 6, 4.

अनूर्वन्ध्य (von बन्ध् mit अनु) adj. f. आ (zum Opfer) *anzubinden*: वशा  
ÇA. Br. 2, 4, 4, 14. 3, 8, 5, 11. 4, 5, 1, 5. fgg. 13, 5, 4, 25. 6, 2, 16. KĀTJ. ÇA. 6, 10, 8. 10, 9, 12. fgg. 13, 4, 4. 21, 1, 16. 22, 6, 15. 7, 21. 8, 3. 25, 10, 2. 7. 11, 9. m. und f. auch subst. (mit Ergänzung von पशु oder गो): अनूर्वन्ध्य-  
वपाक्षेमाते 13, 4, 6. 25. 15, 7, 28. 22, 5, 19. 6, 13. पशुपुराडाशमन्वन्वन्ध्य-  
स्य (Sch.: अनूर्वन्ध्यपशुपुराडाशमनु) 18, 6, 20. अनूर्वन्ध्ययि समिष्टयजुषामुप-  
रिष्टात् AIR. Br. 7, 21. अनूर्वन्ध्ययेष्ठा 8, 5. ĀÇV. ÇA. 4, 12. 6, 14.

अनूपान्न s. अनुपान्न.

अनूरार्ध (von राध् mit अनु) adj. *Heil, Gedeihen schaffend*: इन्द्रं व्यम-  
नूरार्धं क्वामके ऽनु राध्यास्म द्विपदा चतुष्पदा AV. 19, 15, 2.

अनूरार्धा = अनुरार्धा H. 113, Sch.

अनूरु (3. अ + ऊरु) 1) adj. *lendenlos*. — 2) m. *der Wagenlenker der Sonne* AK. 1, 1, 2, 33. TRIK. 1, 1, 102. 3, 3, 119. H. 102.

अनूरुध् s. अनुरुध्.

अनूरुसारथि (अनूरु + सारथि) m. *den Anuru zum Wagenlenker ha-  
bend*, ein Name der Sonne, MĀHA im ÇKDr.

अनूर्धभास् (3. अ + ऊर्धभास् (ऊर्ध्व + भास्)) adj. *dessen Licht nicht in  
die Höhe strebt* RV. 5, 77, 4.

अनूर्ध्मि (3. अ + ऊर्ध्मि) adj. *nicht wogend, nicht schwankend*: स्तुकीन्द्रं  
व्यश्चदन्धूर्मि वाजिनं यमम् RV. 8, 24, 22.

अनूला N. pr. eines Flusses in Kāçmīra RĀGĀ-TAR. 5, 112.

अनूर्वन्ध् (von वर्ध् mit अनु) m. f. (?) *ein Körpertheil in der Nähe der  
Rippen*: पार्श्वे आस्तामनुमत्या भगस्यास्यामनूर्वन्ध् AV. 9, 4, 12.

अनूर्ध्वर = ऊपर AK. 2, 1, 5, v. 1.

अनूर्ध्वर (3. अ + ऊर्ध्वर) adj. *dornelos*, von einem Wege RV. 1, 41, 4.  
2, 27, 6. 10, 85, 23. von einem Lager 1, 22, 15. Vgl. Nir. 9, 32.

अनूर्ध्व (3. अ + ऊर्ध्व) adj. *liedlos*: ऋचा वनेमानृचः RV. 10, 105, 8. अनू-  
क्साम् SIDDH. K. zu P. 5, 4, 74. Vor. 6, 75. mit dem Rgveda nicht vertraut:  
सकृन्नं हि सकृन्नाणामनृचा यत्र भुञ्जते । एकस्तामन्त्रवित्प्रीतः सर्वानकृति  
धर्मतः ॥ M. 3, 131. तथानृचे (kann auch loc. von अनृच sein) कृविर्दत्त्वा  
न दाता लभते पालम् 142.

अनृच (von 3. अ + ऊर्ध्व) adj. *mit dem Rgveda nicht vertraut* P. 5, 4,  
74, Sch. माणवः 5, 4, 74, Vārti. माणवकः KĀÇ. Vor. 6, 75. अध्येता SIDDH.  
K. विप्रो ऽनृचो ऽपालः M. 2, 158. — Vgl. अनृचः.

अनृचक (wie eben) adj. *nicht aus Rk bestehend*: अनृचकं साम KĀÇ. zu  
P. 5, 4, 74.

अनृचु (3. अ + ऊर्ध्व) adj. *ungerade, unehrlich* AK. 3, 1, 46. H. 376. माधा-  
तुरमे अनृचाक्षिणं वैः RV. 4, 3, 13. Nir. 2, 4. M. 4, 177. R. 1, 6, 8. 3, 67, 23. 4,  
16, 36. (überall von Personen). अनृचरूपायः पार्श्वम् P. 5, 2, 75, Sch.

अनृचा (3. अ + ऊर्ध्व) adj. f. आ *schuldlos* (sei es, dass die Schuld ab-  
getragen worden oder dass sie gar nicht da gewesen ist) AV. 6, 117, 1.  
VS. 19, 11. AIR. Br. 1, 14. एष वा अनृचो यः पुत्री Citat aus der ved. Litt.  
bei MALLIN. zu RAG. 3, 20. M. 6, 94. BRĀHMAN. 2, 7. ÇĀK. 17, 3. Mit dem  
gen. der Person oder des Gegenstandes, gegen die keine Schuld besteht:  
पितृणामनृचाः M. 9, 106. R. 2, 50, 3. 112, 6. शराणां धनुषश्चाकृमनृचो ऽस्मि-  
न्महावने । ससैन्यं भरतं कृत्वा भविष्यामि 97, 31. दशरथप्रीतिरनृचाम् RAG.  
12, 54.

अनृचाता (von अनृचा) f. *Schuldlosigkeit*, mit dem gen.: येन स्वामिप्र-  
सादस्यानृचाता गच्छामः PARĀT. 70, 14. mit dem gen. des subj. und loc.  
des obj.: पितृश्चानृचायता (l. अनृचाता) धर्मे R. 2, 94, 17. Vgl. अनृचा und अ-  
नृचात्.

अनृचात् (wie eben) n. *Schuldlosigkeit*, mit dem gen.: अनृचात्तच्च कै-  
केय्याः (gegen K.) स्वर्गं दशरथो गतः R. 2, 112, 6. mit dem gen. des subj.  
und abl. des obj.: अनृचात्त्वं पितृर्धर्मात् R. GORR. 2, 103, 17. (SCHL. 2, 94, 17:  
पितृश्चानृचायता [sic] धर्मे). Vgl. अनृचा und अनृचाता.

अनृचिन् (3. अ + ऊर्ध्विन्) adj. *schuldlos*: एकमप्यन्तरं यस्तु गुरुः शिष्ये  
निवेदयेत् । पृथिव्यां नास्ति तद्वच्यं पदञ्च तो ऽनृचो भवेत् ॥ ĀHNĪKAT.  
im ÇKDr.

अनृत (3. अ + ऊर्ध्व) 1) adj. अनृते oder अनृत, f. आ, *unwahr* (Gegens. सत्य);  
von einer Rede: यो मा पार्केन मनसा चात्मभिच्छ्रे अनृतेभिर्वचोभिः RV. 7,  
104, 8. M. 6, 48. SĀV. 5, 98. R. 1, 2, 38. 3, 53, 18. Hir. I, 129. साह्यम् M. 8,  
93, 119. अनृताभिस्तथ KĀHĀND. Up. 6, 16, 1. समयं मानृतं कार्षीः R. 2, 12, 41.

von Schriften M. 12, 96. धनम् *unrechtmässiges Gut* 4, 170. *der Unwahr-  
heit ergeben*: पापासो सतो अनृता असत्याः RV. 4, 5, 5. तत एवानृतमात्मानं